

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Collge van Beroep voor het Bedrijfsleven (Niderlandy) w dniu 3 maja 2019 r. — De Ruiter vof/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Sprawa C-361/19)

(2019/C 270/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Collge van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: De Ruiter vof

Druga strona postępowania: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 99 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej ⁽¹⁾ oraz art. 73 ust. 4 lit. a) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 809/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, środków rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności ⁽²⁾ są ważne w zakresie, w jakim stanowią, iż rok stwierdzenia niezgodności ma decydujące znaczenie dla określenia roku, w odniesieniu do którego oblicza się wysokość zmniejszenia płatności w związku z nieprzestrzeganiem zasady wzajemnej zgodności, w sytuacji gdy rok wystąpienia takiej niezgodności nie jest tożsamy z rokiem jej stwierdzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 549.

⁽²⁾ Dz.U. 2014, L 227, s. 69.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ondernemingsrechtbank Antwerpen (Belgia) w dniu 10 maja 2019 r. — Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)/Weareone.World BVBA, Wecandance NV

(Sprawa C-372/19)

(2019/C 270/19)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Ondernemingsrechtbank Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers CVBA (SABAM)

Strona pozwana: Weareone.World BVBA, Wecandance NV

Pytania prejudycjalne

Czy art. 102 TFUE, rozpatrywany również w związku z art. 16 dyrektywy [Parlamentu Europejskiego i Rady] 2014/26/UE [z dnia 26 lutego 2014 r.] w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾, należy interpretować w ten sposób, że nadużycie pozycji dominującej występuje, gdy organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi zajmująca w państwie członkowskim faktyczną pozycję monopolistyczną stosuje wobec organizatorów wydarzeń muzycznych model pobierania wynagrodzenia z tytułu publicznego udostępniania utworów muzycznych oparty między innymi na kryterium obrotu,

1. przy zastosowaniu stopniowanej stawki ryczałtowej zamiast stawki uwzględniającej dokładny (mierzony przy użyciu współczesnych narzędzi technicznych) udział repertuaru chronionego przez organizację zbiorowego zarządzania, który został wykorzystany w ramach utworów odtworzonych podczas wydarzenia muzycznego?
2. który uzależnia opłaty licencyjne od elementów zewnętrznych, takich jak m.in. cena biletu wstępu, cena sprzedawanych napojów i przekąsek, budżet artystyczny wykonawców oraz budżet związany z pozostałymi elementami, takimi jak dekoracje?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 84, s. 72.

Skarga wniesiona w dniu 16 maja 2019 r. — Komisja Europejska/Królestwo Hiszpanii

(Sprawa C-384/19)

(2019/C 270/20)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Manhaeve i E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 7 ust. 1 i 5 oraz art. 15 ust. 1 dyrektywy 2007/60/WE ⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym obszarów dorzeczy ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura, ES123 Lanzarote, ES124 Teneryfa, ES125 La Palma, ES126 La Gomera i ES127 El Hierro;
- stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 10 ust. 1 i 2 dyrektywy 2007/60/WE w zakresie obszarów dorzeczy ES120 Gran Canaria, ES122 Fuerteventura i ES125 La Palma;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.